

ærede Medlem har maattet indrømme, og her er kun Spørgsmaal om, hvorvidt en ordineret Mand skal exercere paa Nørrefælled, naar han har udført de 4 første Aars Tjeneste i Linien, eller om han skal være fritagen derfor. Der er ikke Tale om paa nogenjomhelst Maade at fritage ham for at gaae i de menige Mænds Rækker, saasnart der er Krig, og det gjælder om at forsvare Landet. Det er dette, der har ført mig til at antage, at dette Forslag kunde have Sandsynlighed for at blive ført igjennem. Til Gjenfvar paa, hvad der om Sagens Gang er sagt, maa jeg dog bemærke, at der ligger Noget imellem, som de Herrer ikke agte paa, det nemlig, at Landstingets sidste Vedtagelse har Folkethinget besvaret med en vieblikkelig, ubetinget Forkastelse af det hele Lovforslag. Dette er hændet, siden Lovforslaget sidst er kommet fra det andet Thing, efter at dette havde forandret den Bestemmelse, som Folkethinget havde vedtaget. Den Maade, hvorpaa Forslaget nu er kommet frem, staaer for mig som et Slags Forligsbehandling, idet man dog har villet søge at tilveiebringe en Lov, ved hvilken man kunde blive enig. Det er klart for Landstinget, at man ikke vil gaae ind paa en Forandring, som den, det sidst vedtog; derom maa Landstinget være overbevist. Her kan jo ikke være Tale om to fjendtlige Magter, der ville erobre en Fæstning, Spørgsmaalet er kun om at tilveiebringe en Forstaaelse mellem begge Thing, der gjerne ville arbejde sammen, men som med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal om Geistligheden ikke kunne forliges. Det forekommer mig stadigt efter den Erfaring, vi have gjort, at et Fællesudvalg i denne Sag ikke fører til noget Resultat, at et Fællesudvalg ligesaalidt denne Gang vil føre til et Resultat, som det gjorde det forrige Gang, og at man nu ikke derved kan komme til nogen Afgjørelse af Sagen. At Folkethinget ikke vil gaae ind paa det Endringsforslag, som den høitærede Justitsminister idag har stillet, have vi seet forrige Gang ved 2den Behandling af denne Sag, da vi havde det selvsamme Forslag, idet man da vedtog det af det ærede Medlem bagved mig (S. A. Hansen) stillede Forslag fremfor den høitærede Justitsministers for ikke engang at komme til at stemme over

dette. Derfor har jeg netop troet, at man kunde antage, at det ikke vilde være umuligt at tilveiebringe Enighed om Noget, der laa derimellem, og jeg har meent, at det maatte staae klart for Landstinget, naar Sagen kom dertil efter at være kommet frem igjen i Folkethinget, indbragt af dettes egne Medlemmer, at det er et Forligstilbud, hvilket der ved Sagens Behandling i Landstinget maatte lægges særlig Vægt paa. Jeg tror ikke, at man vil gjøre Ret i denne Gang at tvinge Sagen ind paa en sidste Behandling af den Art, som vi allerede engang have havt i indværende Session, og som kun førte til Lovforslagets Tilintetgjørelse. Redaktionsbemærkningen skal jeg ikke gaae videre ind paa. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Falleen) har jo besvaret den, og jeg tror besvaret den tilfredsstillende; men jeg skal dog ogsaa om dette bemærke, at denne Redaction ifjor var god nok, den var saa god, at endog det ærede Medlem her bag ved mig stemte for den (S. A. Hansen: Ret). Jo, jeg beder om Forladelse; da Loven blev vedtagen. Altsaa dengang var denne Redaction ikke saa ufuldkommen eller forkastelig, at man ikke kunde stemme over den. — Jeg skal imidlertid nu lade Sagen gaae sin Gang. Efter den Udtalelse, som den høitærede Justitsminister idag har fremsat, kunde der muligviis være Anledning til at tage det hele Forslag tilbage; jeg seer imidlertid ikke, at det vil være muligt derom at samle alle dem, der have deeltaget i Forslagets Indbringelse og det lader sig altsaa ikke gjøre; forsaavidt Afstemningen i denne Henseende vil have en vis Betydning ligeoverfor det andet Thing, kan det maasse være ret godt, at det kommer til at staae klart ved denne Leilighed, hvorledes Folkethinget er utilbøielig til at gaae ind paa Nogetjomhelst, der kan bringe det i den Stilling, at det kunde frygte for at maatte indrømme mere, end der ligger i dette Endringsforslag.

Rettelser.

Sp. 2052 Lin. 2 f. n.: „rigtigt“ læs: „urigtigt“.

Sp. 2058 Lin. 1 f. o.: „ikke“ udgaaer.